Dosar nr.4-18/2024
4-24014722-38-4-07022024

Republica Moldova
Judecătoria Orhei sediul Rezina

Hotărâre

04.04.2024
or.Rezina

Instanţa avînd în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Igor Negreanu
Grefier Natalia Bernevec
Cu participarea
Contravenientului Botnari Vladimir
Victimei *****
Agentului constatator Şerban Irina
examinând în şedinţă de judecată publică cauza contravenţională privindu-l pe Botnari Vladimir ***** IDNP ***** învinuit de săvârşirea contravenţiilor prevăzute de art.69 alin.(1) şi art.78[2] din Codul contravenţional

constat

La data de 05.02.2024 agentul constatator în persoana subofiterului de sector al SP nr.1 IP Şoldăneşti Irina Şerban, a constatat şi a întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie în privinţa lui Botnari Vladimir în temeiul art.69 alin.(1) şi art.78[2] din Codul contravenţional expediindu-l împreună cu materialele de control pentru examinare în fond instanţei de judecată.

Agentul constatator a incriminat potrivit procesului verbal contravenientului faptul că *pe data de *****, în urma unor discuţii cu soţia sa *****s-a iscat un conflict unde Botnari Vladimir s-a exprimat cu cuvinte care lezează onoarea şi demnitatea persoanei în adresa soţiei sale, persecutând-o în mod repetat, cauzându-i o stare de anxietate*.

Agentul constatator în şedinţa de judecată a declarat că deseori în calitate de ofițer superior se deplasează la domiciliul acestor persoane. Botnari Vladimir se află la evidență ca agresor familiar. Permanent cînd li se face vizită la domiciliu, *****se plânge pe soțul ei că o numește cu cuvinte necenzurate, îi ia banii din geantă și în urma acestor conflicte, ea apelează 112. Pe 20.01.2024 se afla în serviciul pe termen de 24 ore 112. În jurul orelor 22:00, a parvenit un apel telefonic la 112, unde s-a comunicat că *****are conflict cu Botnari Vladimir. Deplasîndu-se la fața locului, din start se auzea gălăgie, *****a ieșit în drum, i-a întîmpinat, au intrat în casă iar ei se certau în continuu. La rugămintea colaboratorilor de poliție de a înceta cearta, ei nu reacționau. I-a luat la Sectorul de Poliție nr.1, ambii au fost audiați, în cadrul audierilor se certau în continuu.

A stabilit faptele înjuriei iar persecuția a fost stabilită în urma chemărilor nerepetate la domiciliul lor.

Solicită sancţionarea contravenientului cu muncă neremunerată în folosul comunităţii.

În şedinţa de judecată victima a declarat că pe 20.01.2024 nu ține minte exact ce s-a întîmplat dar știe că a venit acasă, soțul era servit și a început cu înjurături în adresa ei, iar ea a

chemat poliția. În toată ziua se întîmplă asta. Atunci i-a zis niște vorbe foarte urîte. Se ceartă des dar nu se bat. La moment trăiesc împreună dar se ceartă în toată seara. Copiii vor liniște.

Contravenientul a refuzat să facă declaraţii.

Instanţa cercetînd minuţios materialele cauzei, probatoriul prezentat, instanţa de judecată consideră că vinovăţia contravenientului în săvârşirea contravenţiei incriminate şi-a găsit parţial confirmare în şedinţa de judecată.

Conform art.5 Cod Contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională iar în conformitate cu art.7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art.425 din Codul contravențional, sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Potrivit art.10 din Codul contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

În condiţiile edificării unui stat de drept, este deosebit de important ca procedura contravenţională să garanteze libertatea şi drepturile legale ale individului în aşa mod încît să nu se admită tragerea la răspundere şi sancţionarea nelegitimă.

Decizia agentului constatator asupra cauzei contravenţionale emise în urma examinării cauzei este act juridic, care are trăsăturile actului administrativ individual şi produce efecte juridice concrete. Actele juridice cu privire la rezultatele acestei activităţi procesuale trebuie să corespundă cerinţelor caracteristice actelor administrative individuale.

Cu referire la noţiunea actului administrativ, este de menţionat că acesta reprezintă prescrierea unilaterală juridică a puterii organului împuternicit al administrării de stat (subiectul administrării) bazată pe lege, orientată spre stabilirea normelor de drept sau apariţia, schimbarea şi încetarea relaţiilor de drept concrete în scopul realizării practice a sarcinilor şi funcţiilor activităţii executive şi directive.

Astfel, instanţa de judecată atestă că art.78^2 din Codul contravenţional sancţionează actele de persecuţie adică persecutarea în mod repetat a unei persoane căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranţa proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrînsă să-şi modifice conduita de viaţă, savîrşită prin: a) urmărirea persoanei; b) contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane.

Acţiunile contravenientului la caz, au fost incorect calificate de către agentul constatator, deoarece din însăşi materialele prezentate, reiese că contravenientul locuieşte împreună cu victima permanent, prin urmare acesta nu are cum să o urmărească sau să o contacteze în sensul normei enunţate supra. Or, acţiunile invocate în actul de acuzare în acest aspect, constituie elemente ale contravenţiei sau eventual – infracţiunii de violenţă în familie şi nu acte de persecuţie.

Concomitent, se atestă că, în corespundere cu jurisprudenţa Curţii Europene, majoritatea contravenţiilor intră în câmpul de aplicare al „materiei penale” din Convenţia Europeană, acesta fiind şi cazul raportat. Prin urmare, sarcina probaţiunii în acest caz îi revine acuzatorului în persoana agentului constatator. Cu respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, al egalităţii armelor în proces, al contradictorialităţii şi al dreptului la apărare, impuse de exigenţele art.6

CEDO şi de legislaţia contravenţională, instanţa de judecată a oferit suficiente posibilităţi părţilor de a prezenta probe.

Prin urmare, instanţa relevă dubii care nu au fost înlăturate în procesul de judecată şi care se tratează în favoarea contravenientului în virtutea principiului in dubio pro reo.

Tot astfel, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

În consecinţă, instanţa consideră inadmisibil de drept tragerea la răspundere a persoanei acuzate, în lipsa unei învinuiri concrete, demonstrate,or, asemenea soluţie ar atrage încălcarea principiilor dreptului.

În consecinţă, instanţa de judecată atestă că în acţiunile contravenientului, agentul constatator nu a probat faptul contravenţiei de persecuţie.

Potrivit prevederilor art.441 alin.(1) lit.a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenţiei.

Cât priveşte vinovăţia în săvârşirea contravenţiei prevăzută la art.69 alin.(1) din Codul contravenţional, instanţa de judecată consideră că este pe deplin demonstrată.

Astfel, în pofida dreptului exercitat de contravenient de a nu face declaraţii în şedinţa de judecată, faptele sunt dovedite prin declaraţiile victimei audiată în şedinţa de judecată dar şi prin cele relatate de însuşi agentului constatator care în şedinţa de judecată a confirmat că ea însăşi a depistat la faţa locului cearta între agresor şi victimă.

Vinovăţia contravenientului în săvîrşirea contravenţiei incriminate şi-a găsit pe deplin confirmare în şedinţa de judecată iar procesul verbal cu privire la contravenţie corespunde prevederilor art.443 din Codul contravenţional şi nu conţine temeiuri pentru anulare.

Acţiunile contravenientului se încadrează în conţinutul legal al contravenţiei prevăzută de art.69 alin.(1) din Codul contravenţional, injuria, adică vorbele sau faptele care lezează onoarea şi demnitatea persoanei, şi se sancţionează cu amendă de la 9 la 18 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 10 la 20 de ore.

La stabilirea sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată, în conformitate cu prevederile art.9, 41 şi 458 din Codul contravenţional, ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei vinovate, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de cauzele care înlătură caracterul contravenţional al faptei şi răspunderea contravenţională.

Privind caracterul şi gardul prejudiciabil al contravenţiei săvârşite, instanţa atestă, în baza art.10 din Codul contravenţional, că contravenţia, ca acţiune sau inacţiune ilicită, are un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea.

La stabilirea categoriei pedepsei şi la individualizarea ei instanţa reiese şi din prevederile art.41 alin.2 din Codul contravenţional care stipulează că faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile Codului contravenţional.

Materiale caracterizatoare în privinţa contravenientului nu au fost prezentate.

Potrivit cazierului contravenţional, acesta anterior a mai fost tras la răspundere pentru huliganism nu prea grav şi pentru consum de alcool în loc public.

Circumstanţe atenuante sau agravante pe parcursul examinării cauzei, în privinţa contravenientului nu au fost constatate.

Totodată, instanța de judecată, luînd în considerație pericolul social al contravenției comise de către contravenient ajunge la concluzia că nu ar fi raţională aplicarea unei sancţiuni privative de libertate car ar fi una prea severă în raport cu fapta comisă ci de a-i stabili o sancţiune echitabilă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în limitele prevăzute de norma legală, pedeapsă echitabilă pentru contravenția comisă, care v-a asigura atingerea scopului pedepsei și v-a avea asupra contravenientului efect de corectare.

În conformitate cu prevederile art.41-44, 374, 394-395, 452-458, 460 şi 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată

hotărăşte

Procesul contravenţional în privinţa lui Botnari Vladimir în baza art.78^2 din Codul contravenţional încetează din motivul lipsei în acţiunile acestuia a faptului contravenţiei.

Botnari Vladimir se recunoaşte vinovat de săvîrşirea contravenţiei prevăzută de art.69 alin.(1) din Codul contravenţional, stabilindui-se sancţiunea sub formă de 15 (cincisprezece) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul Rezina.

Judecătorul
Igor NEGREANU